

DOCUMENTARE LA BIBLIOTECĂ

educație media prin film documentar

Autori: Nicoleta Fotiade și Ionuț Mareș

Asociația One World Romania
2024

I.	De ce evenimente de vizionare a filmului documentar la bibliotecă?	3
II.	Ce este filmul documentar?	4
	ACTIVITATE 1	4
	Întrebări cheie atunci când analizezi un film documentar	5
	Documentar vs. jurnalism video (de televiziune sau online)	5
	Ce este filmul documentar?	6
	Principalele tipuri de film documentar	7
III.	Reprezentare și limbaj vizual	12
	ACTIVITATE 2	13
	Alte noțiuni de reprezentare și limbaj	14
	Folosirea încadraturilor: semnificații	14
IV.	Despre imagine din perspectiva publicului	18
	Propaganda din perspectivă contemporană și istorică	20
	Ce este propaganda?	20
	Activitate de aprofundare a învățării	21
	Cum recunoaștem propaganda? Tehnicile propagandei	22
	Perspectiva istorică, context Sahia Vintage	23
	ACTIVITATE 3	24
V.	Rolurile filmului documentar	25
VI.	Pașii principali în organizarea unui eveniment de educație media prin film documentar la bibliotecă	26
	Formatul evenimentului	27
	Câteva recomandări	28
	Invitații	28
	Scopul discuțiilor după proiecție	29
	Rolul moderatorului	30
	Aspecte practice	31
	Sugestii de activități conexe	31
VII.	Lista de filme	32
	Resurse	38
	Bibliografie	38
	Autori	39
	Despre proiectul „Documentare la bibliotecă - Educație media prin film documentar”	40

Acest ghid a fost creat plecând de la suportul teoretic folosit la cursurile cu bibliotecari din proiectul „Documentare la bibliotecă — Educație media prin film documentar”, care au avut loc în cadrul mai multor biblioteci județene din țară în perioada aprilie - octombrie 2024.

Ghidul își propune să le arate bibliotecarilor potențialul filmului documentar ca instrument media în dezbaterăa unor teme din sfera drepturilor omului și să le ofere ocazia să acumuleze și să exerseze noi competențe media de gândire critică.

Mai exact, participanții la cursurile despre folosirea documentarului la bibliotecă dezvoltă competențe media pe care le vor folosi pentru a crea și a pune în practică un format de întâlniri cu publicul — proiecție + discuție + activități conexe —, care au ca scop promovarea incluziunii, diversității, toleranței și a gândirii critice.

În prima parte a cursului, prin metode de învățare activă, bibliotecarii își însușesc noțiuni despre educația media și despre caracteristicile, tipologiile și rolurile filmului documentar. De asemenea, își exersează competențele de analiză critică a imaginii în contextul receptării mesajelor media. Filmul documentar de autor și care abordează teme legate de drepturile omului este folosit ca material didactic.

În a doua parte a cursului, participanții vizionează împreună un film documentar și, sub îndrumarea formatorilor, învață, prin grupe de lucru, cum să creeze un format de eveniment dedicat educației media prin film documentar, cum să facă o introducere la proiecție și cum să modereze o discuție cu publicul, cu sau fără prezența unui invitat, noțiuni pe care le vor putea folosi ulterior la bibliotecă.

DE CE EVENIMENTE DE VIZIONARE A FILMULUI DOCUMENTAR LA BIBLIOTECĂ?

- Atragerea unui public nou și fidelizarea publicului tradițional al bibliotecii
- Stimularea educației cinematografice și a educației media
- Dezvoltarea gândirii critice
- Încurajarea dezbaterii și a dialogului
- Atragerea atenției la subiecte importante pentru comunitate
- Cultivarea interesului pentru acțiuni civice
- Întărirea spiritului comunitar

Proiecție film documentar, Biblioteca Metropolitană București, Filiala Liviu Rebreanu, 2023

Pentru a înțelege relevanța filmului documentar ca instrument de educație media pentru discutarea unor teme legate de drepturile omului, este important să stabilim mai întâi principalele trăsături ale genului.

ACTIVITATE 1

Vizionează și analizează primele 7 minute din documentarul **Școala noastră** (r. Mona Nicoară, Miruna Coca-Cozma, 2011)

Discută în detaliu imaginea, încadraturile, coloana sonoră, mișcările de cameră și montajul, pentru a identifica elementele definitorii ale genului documentar:

- absența actorilor
- prezența unor oameni reali în fața camerei
- realitatea surprinsă pe ecran
- tratarea unor subiecte relevante pentru societate
- ridicarea unor întrebări și nu oferirea unor răspunsuri

ÎNTREBĂRI-CHEIE ATUNCI CÂND ANALIZEZI UN FILM DOCUMENTAR

- Care este subiectul?
- Cine spune povestea?
- Care este firul narativ principal?
- Ce tipuri de cadre sunt folosite cu preponderență?
- Cum este montajul?
- Care sunt sunetele dominante?
- Imaginile sunt din prezent?
- O reconstituire?
- Imagini de arhivă? Altceva?
- Este folosită muzica?
- Există voice-over?
- Simțim prezența regizorului?
- Sunt folosite interviuri?
- Lipsește ceva?
- Este ceva ce te-ai aștepta să vezi într-un buletin de știri sau într-o publicație online?
- Diferă ceva față de un reportaj?

DOCUMENTAR VS. JURNALISM VIDEO (DE TELEVIZIUNE SAU ONLINE)

Documentarul și jurnalismul video (de televiziune sau online) nu sunt același lucru, deși ambele fac parte din sfera non-ficțiunii. Majoritatea materialelor de non-ficțiune de la televiziune sau de pe platformele media țin de sfera jurnalismului. Astfel de programe sunt organizate după principiul că naratorul sau prezentatorul apare ca o autoritate pe subiect și este, în genere, imparțial. De asemenea, ele urmăresc în primul rând să informeze în legătură cu un subiect.

În cazul jurnalismului video, naratorul sau prezentatorul coordonează și face ușor de înțeles, cu ajutorul comentariului, un flux de imagini care deseori nu are o coerență internă. Se ilustrează, astfel, o analiză a cărei demonstrație finală rezidă în afara imaginilor. În documentare, coerența și validitatea imaginilor depind în întregime de cum sunt ele filmate și apoi asamblate prin montaj.

CE ESTE FILMUL DOCUMENTAR?

- genul fondator al cinemaului
- înregistrează realitatea umană, socială, fizică și naturală existentă
- este legat intrinsec de realism și de reprezentarea realistă
- are capacitatea de a recupera o lume trecătoare sau chiar pierdută a experienței umane și, apoi, de a ne direcționa atenția asupra acelei lumi
- poate revela realitatea, dar are și puterea de a face ca obșnuitul să fie frumos, misterios, fermecător
- într-un anumit sens, este o înregistrare a oamenilor simpli, și mai puțin a elitei
- are un imperativ umanist

Documentarul nu este doar o înregistrare a unei realități în timpul desfășurării ei. Deseori, documentarul se folosește de arhive, în feluri variate, în funcție de intențiile regizorului și de tipul de film.

În esență, arhivele sunt documente, imagini și sunete înregistrate anterior. Pe baza surselor de proveniență, ele pot fi clasificate ca personale, instituționale, filmice și media.

Între revoluții (r. Vlad Petri, 2023)

PRINCIPALELE TIPURI DE FILM DOCUMENTAR

Există mai multe criterii după care pot fi clasificate documentarele. Însă tipologia cel mai des folosită, inclusiv în școlile de film, este cea propusă de teoreticianul american Bill Nichols, într-o carte influentă, *Introduction to Documentary*. Potrivit acestuia, există șase tipuri de documentar:

- poetic
- expozitiv
- participativ
- observațional
- reflexiv
- performativ

Trebuie menționat că un film nu se încadrează întotdeauna exclusiv într-un singur tip. Deseori, un documentar împrumută trăsături de la mai multe tipuri, deși doar unele rămân dominante. Prin urmare, sunt posibile numeroase variabile.

Lemn / Wood (r. Monica Lăzurean-Gorgan, Michaela Kirst, Ebba Sinzinger, 2020)

DOCUMENTARUL POETIC

Cazul inginerului Ursu / The Case of Engineer Ursu
(r. Liviu Tofan, Șerban Georgescu, 2023)

- pune accent pe formă, iar narațiunea nu este atât de importantă
- nu urmărește neapărat convențiile continuității prin montaj și senzația unei situări anume în spațiu și timp
- explorează asociațiile vizuale și sonore libere
- pune accent mai degrabă pe stare, ton și afecte, și mai puțin pe livrarea de informații sau dorința de persuasiune
- poate avea ca efect confuzia sau ambiguitatea
- ridică întrebări, nu oferă răspunsuri

DOCUMENTARUL EXPOZITIV

Nanook of the North
(r. Robert J. Flaherty, 1922)
Sursă: The Criterion Collection

- pune accentul pe comentariul verbal și pe logica argumentativă
- se adresează privitorului direct, prin texte sau voci (voice-over) care propun o perspectivă, lansează un argument sau povestesc evenimente istorice
- scopul este de a informa, în special prin cuvinte
- imaginile au doar rol de sprijin — ele ilustrează, clarifică, evocă sau funcționează ca un contrapunct la ceea ce se spune în voice-over
- comentariul este de obicei prezentat ca diferit de imagini și are ca scop organizarea lor
- sporește cunoștințele, dar nu contestă categoriile în care s-au organizat acestea

DOCUMENTARUL PARTICIPATIV

Expirat / Expired
(r. Kieran Kolle, 2017)

- pune accentul pe interacțiunea dintre cineast și subiect
- filmarea se face prin interviuri sau forme de implicare și mai directă (de exemplu, cineastul se pune el însuși în fața camerei și filmează discuțiile sale cu protagoniștii)
- arată cum e pentru cineast să se afle într-o anumită situație și cum se schimbă aceasta
- cineastul devine un actor social (aproape) ca oricare altul — diferența constă în faptul că aparatul îi conferă putere și control asupra evenimentelor
- este o formă de interacțiune care nu ar exista dacă nu ar fi prezentă o cameră de filmat

DOCUMENTARUL OBSERVAȚIONAL

Școala noastră / Our School
(r. Mona Nicoară, Miruna Coca-Cozma, 2011)

- pune accentul pe un angajament direct față de viața de zi cu zi a personajelor, așa cum sunt ele observate de o cameră neintruzivă (care nu intervine în realitatea pe care o filmează)
- observă experiența trăită spontan
- nu are comentariu în *voice-over*, muzică suplimentară, efecte de sunet, intertitluri, reconstituiri istorice, acțiuni repetate în fața camerei și, deseori, nici chiar interviuri
- oamenii filmați interacționează unii cu alții, ignorând prezența cineastului
- personajele sunt surprinse în timpul unor sarcini presante sau în diverse crize personale
- spectatorul trage concluzii pe baza observării unor comportamente, acțiuni și fragmente de realitate
- transmite senzația duratei reale a evenimentelor

DOCUMENTARUL REFLEXIV

Omul cu camera de filmat / Man with a Movie Camera
(r. Dziga Vertov, 1929)

- atrage atenția asupra convențiilor care reglementează realizarea de filme documentare
- crește gradul nostru de conștientizare în ceea ce privește modul în care se construiește reprezentarea realității filmului și asupra problemelor în reprezentarea unor oameni reali
- procesele de negociere dintre cineast și spectator devin centrul atenției
- este modul de reprezentare cel mai conștient de sine și de autointerogare
- propulsează spectatorul către o formă sporită de conștientizare a relației sale cu un documentar, a modului și a subiectului pe care le reprezintă acesta

DOCUMENTARUL PERFORMATIV

Where to Invade Next
(r. Michael Moore, 2016)

- subliniază aspectul subiectiv sau expresiv al implicării cineastului față de subiect și capacitatea de reacție a publicului la acest angajament
- respinge noțiunile de obiectivitate
- subliniază complexitatea cunoașterii noastre despre lume prin accentuarea dimensiunilor sale subiective și afective
- propune o combinație liberă între real și imaginar
- încearcă să-și alinieze publicul la perspectiva sa specifică asupra lumii

REPREZENTARE ȘI LIMBAJ VIZUAL

Biblioteca poate fi un spațiu în care copiii, tinerii sau adulții pot fi încurajați să conștientizeze că imaginile filmate — la fel ca alte forme de artă și comunicare — au propriile coduri, convenții și reguli de construcție. Cu ajutorul bibliotecarilor, în cadrul unor evenimente specifice, aceștia își pot dezvolta capacitatea de a se exprima, de a-și spune părerea, de a aduce argumente pe teme importante pentru comunitate și nu numai.

„Orice film documentar construiește o versiune de realitate, nu o înregistrare fidelă a originalului”, spune cercetătoarea Adina Brădeanu. De fapt, orice produs media este o reprezentare a realității. Reprezentările media sunt rezultatul unor decizii editoriale și sunt influențate de mai mulți factori, cum ar fi canalul media ales, limbajul vizual folosit, cadrele alese, felul în care este structurat subiectul, interesul sau scopurile specifice ale autorului/autorilor ș.a.m.d. Prin urmare, mesajele media sunt reprezentări ale realității sociale care sunt **selective și incomplete**. Analiza critică a mesajelor media ține cont de toate aceste aspecte.

„Orice film documentar construiește o versiune de realitate, nu o înregistrare fidelă a originalului.”

Adina Brădeanu

Imaginile filmate, mai ales, activează simultan emoțiile și cogniția și oferă un grad mai mare de autenticitate privitorului (realitatea percepută). Oamenii au tendința de a nu le pune la îndoială căci se presupune, în general, că imaginea reprezintă o formă de autoritate!

Imaginile filmate nu au un singur înțeles. Oamenii dau interpretări diferite mesajelor media, iar învățarea are loc atunci când cei care învață încep să înțeleagă, când se construiește înțelegerea. Învățarea nu este doar transmisă (prin vizionarea unui film). Dezbatem, negociem, ascultăm, ne argumentăm părerile.

De exemplu, realizatorii filmelor documentare de autor încearcă, de cele mai multe ori, să demonteze stereotipurile promovate în mesajele media *mainstream* (de public larg) sau să provoace o discuție constructivă despre ele. Cu ajutorul analizei/ reflecției critice și al dezbaterii filmului documentar, cursanții au ocazia să înțeleagă ce sunt acelea stereotipurile și cum sunt ele folosite în media *mainstream*.

- Atunci când reprezentările stereotipice sunt prezentate în mod repetat, ele ajung să pară „normale”
- Oamenii își interpretează propriile experiențe din viața reală văzând cum acestea se compară/se aliniază cu stereotipurile media preexistente
- Reprezentările stereotipice ale eroilor, răufăcătorilor și victimelor din filme pot afecta modul în care oamenii dau sens întâlnirilor din viața reală

ACTIVITATE 2:

Ascultă coloana sonoră a unui fragment de câteva minute dintr-un film documentar, fără imagine, pentru a-i identifica elementele (efecte sonore, muzică, voce, tăcere) și a înțelege ce informații oferă ele. Compară apoi cu versiunea cu imagine a respectivului fragment.

- Ce diferență fac imaginile în secvență?
- Ce diferență ar exista dacă ar lipsi fie muzica, fie efectele sonore? Cum se combină sunetul și imaginea pentru a crea efecte specifice?
- Ce contribuție au elementele individuale?
- Se schimbă sunetul/muzica (de exemplu, creșterea/diminuarea volumului, construirea unui crescendo)?
- Ce înseamnă aceste schimbări?

ALTE NOȚIUNI DE REPREZENTARE ȘI LIMBAJ VIZUAL:

- Coloana sonoră poate avea patru elemente: efecte sonore, muzică, voce, tăcere. Toate acestea contribuie, alături de imagini, la semnificația materialului
- Efectele sonore sunt de două tipuri: „atmosferă” (adică sunet continuu) și „efecte punctuale” (adică sunete scurte)
- Sunetul — în special muzica — poate stabili „starea de spirit” a unui text vizual și îi poate stabili identitatea generică (de exemplu, comedie, thriller, documentar etc.)
- Deseori, sunetul poate contribui mai mult la „fixarea” semnificației unei secvențe decât o pot face imaginile
- Sunetul poate influența nu numai modul în care spectatorii interpretează imaginile, ci și ceea ce cred că văd de fapt. Sunteți de acord?
- Tăcerea poate avea la rândul său un efect puternic asupra interpretării unei secvențe

FOLOSIREA ÎNCADRATURILOR: SEMNIFICAȚII

Sensul mesajelor media se construiește în context, în relația dintre încadrături. Prin încadratură înțelegem cât din realitate este decupat într-o imagine.

În documentar, un prim-plan sau insistența generală pe planuri strânse poate însemna apropiere, acces la lumea intimă a personajului, dar și — în unele cazuri — o anume agresiune a camerei de filmat.

Insistența pe planuri generale poate fi interpretată ca dorința de a prezenta personajele în contextul lor cotidian (pentru a le putea înțelege mai bine), dar și ca o anumită discreție a camerei, o dorință de a nu interveni prea brutal în realitatea altcuiva. Fișa de lucru de mai jos oferă o descriere mai detaliată a încadraturilor, și a semnificației folosirii acestora.

ÎNCADRĂTURI DE TELEVIZIUNE

**PLAN
ANSAMBLU**
Extreme
Wide Shot

Cadru larg, care stabilește zona în care se petrece acțiunea filmată

**PLAN
GENERAL**
Wide Shot

Mai strâns ca planul ansamblu. Vedem personajul / personajele și o parte din spațiul de desfășurare a acțiunii (zona din jurul personajului)

**PLAN
ÎNTREG**
Long Shot

Cadru care descrie personajul (sau obiectul) în întregime, din cap până în picioare.

**PLAN
AMERICAN**
Medium Long

Subiectul este încadrat de la cap până sub genunchi. Era folosit des în western-uri. Spectatorul putea să vadă în același cadru și fața cowboy-ului și mișcarea mâinii către brâu în căutarea pistolului.

**PLAN
MEDIU**
Medium Shot

Subiectul este încadrat de aproape. Îi vedem capul și umerii și putem surprinde cu ușurință orice reacție emoțională.

PRIM PLAN
Close-up

Cadru care descrie personajul de la talie în sus. Direcționează atenția spectatorului către subiect. Folosit des în interviuri.

PLAN DETALIU

Gros-plan

Un cadru foarte strâns care prezintă un detaliu al subiectului filmat sau fotografiat. Atunci când subiectul e un om, planul-detaliu poate surprinde - de exemplu - un detaliu al mâinilor, un pantof, sau o ureche în funcție de povestea pe care o ilustrează. Un plan-detaliu al ochilor, de pildă, surprinde o anumită expresie sau o reacție emoțională.

PLAN AMORSĂ - Over the Shoulder Shot

Este acel cadru construit din spatele unui personaj (și peste umărul lui) către subiectul principal al acțiunii. Folosit foarte des în interviuri de televiziune, într-o succesiune de cadre ca cea mai de jos, atunci când reporterul pune o întrebare sau ascultă un răspuns.

Întâlnit des în filme atunci când ilustrează un dialog între două personaje.

ECRAN ÎMPĂRȚIT ("FERESTRE") - Split Screen

Uneori în timpul unei transmisiuni TV ecranul este împărțit în mai multe cadre, ca în exemplele de mai sus.

1. SPLIT SCREEN SIMETRIC. Folosit des în emisiunile de știri atunci când prezentatorul de studio dă legătura unui corespondent aflat pe teren, acolo unde s-a petrecut un eveniment. Mai poate fi observat în talk-show-uri și dezbateri politice, atunci când două personaje discută în contradictoriu sau când un personaj reacționează verbal sau non-verbal la discursul celuilalt. În acest context acesta este un cadru de reacție.

2. SPLIT SCREEN ASIMETRIC. Folosit în emisiunile de știri atunci când celatarea unui reporter este ilustrată cu cadre înregistrate de la evenimentul despre care vorbește (jumătatea din dreapta a ecranului).

3. ECRAN ÎMPĂRȚIT ÎN 4 (sau mai multe "ferestre"). Folosit rar în emisiuni de știri, atunci când se sugerează amploarea unui eveniment prin numărul mare de reporteri care relatează din locuri diferite. Folosit și în dezbateri televizate, pentru a surprinde simultan reacțiile diverșilor invitați. Și pentru a induce și aici ideea că evenimentul dezbătut e unul important (de aceea și numărul mare de participanți la dezbateri).

DESPRE IMAGINE DIN PERSPECTIVA PUBLICULUI

Percepem și interpretăm produsele media în context - cultural, social, de educație, emoțional sau al convingerilor. De exemplu, o persoană care are convingeri puternice legate de protejarea mediului poate fi convinsă mult mai ușor de mesajul unui film documentar să se implice decât una care nu crede în politici de protecție a mediului, ba chiar decredibilizează activiștii de mediu.

De asemenea, atunci când vizionăm texte media, ne bazăm automat pe experiența noastră acumulată în urma vizionării unor texte similare, din care am învățat diverse coduri și convenții sau cum anumite elemente de montaj al imaginilor construiesc anumite semnificații. Putem identifica asemănări sau diferențe care vor conta la felul în care interpretăm respectivele imagini sau mesajul de ansamblu pe care îl transmit.

Și experiența personală sau contextul în care trăim contribuie la felul în care percepem și interpretăm produsele media și filmele documentare în mod particular. Dat fiind faptul că locuiesc în București, unde un nou cutremur ca cel din 1977 ar însemna o tragedie

enormă pentru oraș, vizionarea filmului „Cazul inginerului Ursu” (2023, r. Șerban Georgescu, Liviu Tofan) mă face să reacționez emoțional, mă răvășește. În aceeași măsură, una dintre bibliotecarele din program, al cărei tată a fost închis ca prizonier politic, s-a identificat cu același film documentar prin prisma acelei istorii personale.

Viziunea asupra lumii, prin filtrul căreia interpretăm tot ceea ce vedem/ auzim/observăm, influențează felul în care interpretăm mesajele media. De exemplu, cei care cred în teoriile conspirației au o viziune asupra lumii care încurajează ideea că lumea este condusă și controlată de forțe oculte.

Filmele documentare care militează cu intenții bune pentru o cauză pot fi interpretate în mod diferit și se pot transforma în mesaje de propagandă. Filmele documentare pot crea mesaje de propagandă atunci când explică, de exemplu, de ce e nevoie de atenție mărită ca să ne ocupăm de urgența climatică. Dacă e făcut bine, studiul propagandei poate integra practici fundamentale de educație civică și de învățare prin folosirea metodelor de interogare a informațiilor (Hobbs,

2020). Cu ajutorul filmului documentar, bibliotecarii au oportunitatea de a aborda studiul propagandei dintr-o perspectivă care încurajează curiozitatea intelectuală. Mesajele de propagandă sunt analizate și evaluate ca forme ale comunicării de masă contemporane și nu ca practică politică (ex. propaganda comunistă). Aceasta este o formă de învățare care servește interacțiunii noastre cu media.

Proiecție film documentar, Biblioteca Județeană „Panait Cerna” Tulcea, 2022

PROPAGANDA DIN PERSPECTIVĂ CONTEMPORANĂ ȘI ISTORICĂ

„Să gândești critic despre propagandă și să înțelegi scopul propagandei sunt responsabilități esențiale ale cetățenilor în secolul 21. O discuție despre propaganda contemporană ne invită să reflectăm asupra puterii comunicării din zilele noastre și a responsabilității noastre în calitate de autori și public.”

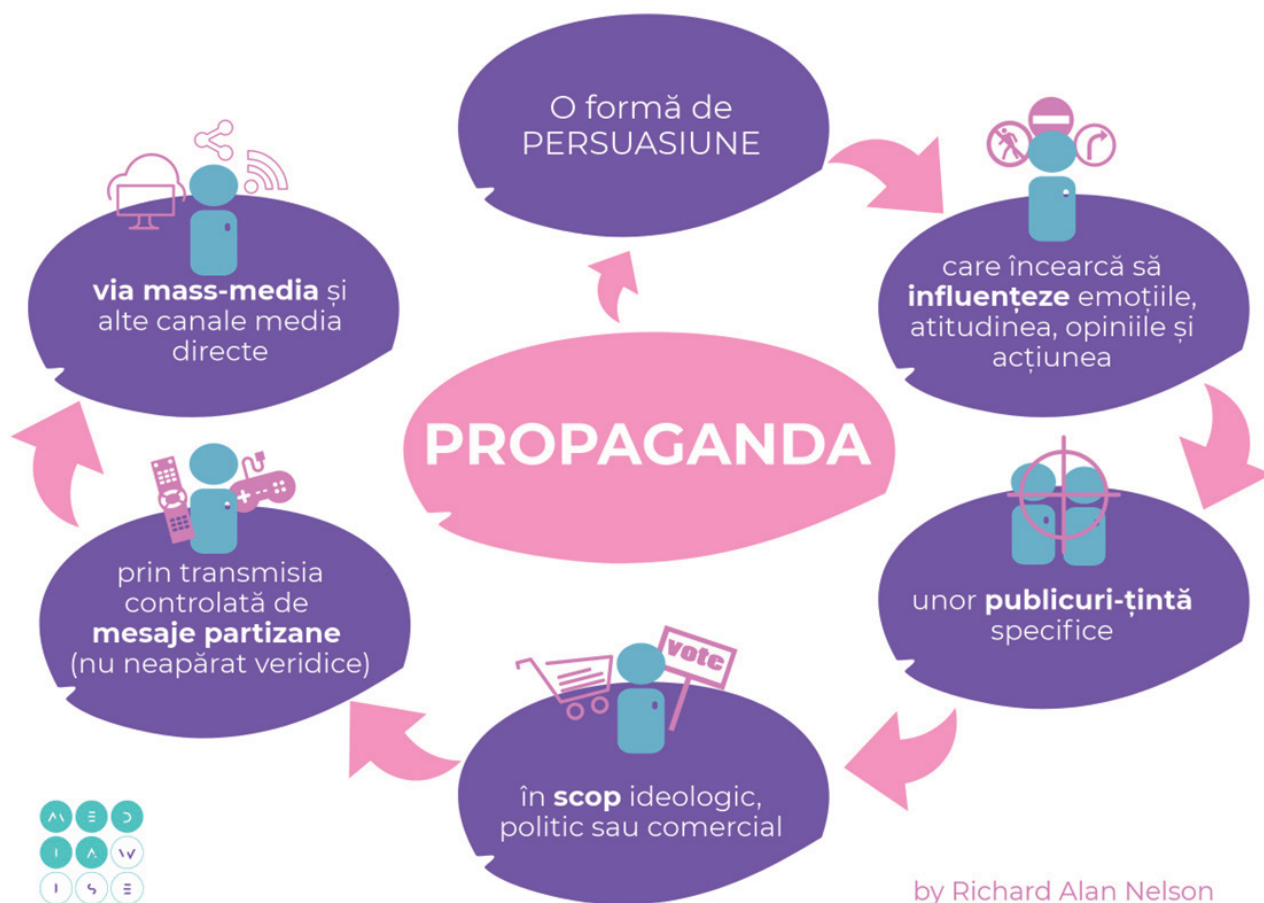
propaganda.mediaeducationlab.com/ro

CE ESTE PROPAGANDA?

Dintre toate cuvintele pe care le folosim să vorbim despre comunicare, propaganda este cel mai buclucaș, spune Neil Postman, cunoscut critic cultural și media. Motivul este că acest cuvânt are o varietate mare de definiții create de-a lungul timpului și de autori diverși din părți diferite ale lumii. Propaganda apare într-o varietate de forme, este strategică și intenționată, încearcă să influențeze atitudini, opinii și comportamente, poate fi benefică sau nocivă, poate folosi adevăruri, jumătăți de adevăruri și minciuni. Pentru claritate am ilustrat una dintre aceste definiții pentru tine.

Reportaj de la Steagul Roșu (r. Alexandru Sirbu, 1956)

ACTIVITATE DE APROFUNDARE A ÎNVĂȚĂRII

Folosește platforma de învățare colaborativă propaganda.mediaeducationlab.com/ro și analizează definițiile propagandei. Votează exemple de propagandă și compară votul și argumentele tale cu ale celorlalți utilizatori.

CUM RECUNOAȘTEM PROPAGANDA? TEHNICILE PROPAGANDEI

Propaganda se poate diferenția de alte forme și genuri ale comunicării prin câteva proprietăți distinctive.

ACTIVEAZĂ EMOȚII PUTERNICE. În cel mai profund sens, propaganda este un joc al minții ce exploatează temerile și prejudecățile oamenilor. Propagandistul știe cum să adapteze mesajele media în funcție de emoțiile publicului pentru a declanșa exaltare și surescitare ce anulează gândirea critică.

SIMPLIFICĂ INFORMAȚII. Propaganda de succes spune povești simple, cunoscute publicului și credibile. Se folosesc metafore, imagini sau repetiții pentru ca poveștile să pară reale și adevărate. Mesajul simplificat excesiv este eficient atunci când expresiile atractive și ușor de reținut înlocuiesc gândirea critică. Informațiile simplificate nu contribuie la îmbunătățirea cunoașterii și a înțelegerii, însă, întrucât oamenii preferă să diminueze nivelul de complexitate, această formă de propagandă este eficientă.

RĂSPUNDE NEVOILOR PUBLICULUI. Când răspunde direct la nevoile, speranțele și temerile unor grupuri specifice, propaganda devine astfel personală și relevantă. Când un mesaj are o relevanță personală, oamenii acordă atenție și asimilează informațiile și ideile esențiale.

ATACĂ OPONENȚI. Propaganda poate servi ca o formă de război politic și social pentru a identifica și a defăima oponenți. Poate pune la îndoială legitimitatea, credibilitatea sau chiar caracterul și ideile adversarului. Oamenii sunt atrași în mod firesc de conflict, iar propagandistul poate să se folosească de controversă pentru a obține atenție. Prin atacarea oponenților se încurajează o gândire tranșantă — de tip „alb/negru”, „noi vs. ei” — care anulează gândirea bazată pe informații și idei complexe.

DE REȚINUT: Autorefecția este o dimensiune esențială în analiza propagandei. Doar să identifici tehnicile propagandei nu este de ajuns. Doar să negi propaganda, nu este de ajuns. Trebuie să o înțelegi și să încerci să devii conștient/ă de părtinirile, convingerile și valorile tale care îți influențează felul în care interpretezi mesajele de propagandă.

PERSPECTIVA ISTORICĂ, CONTEXT SAHIA VINTAGE

Propaganda poate fi studiată și din perspectivă istorică, iar materialele produse de studioul de film documentar „Alexandru Sahia” și disponibile în colecția „Sahia Vintage” a Asociației One World Romania îți pot fi de folos. Este mult mai confortabil pentru formatori să exploreze propaganda din trecut. Riscul ar putea fi să nu ne identificăm cu acel tip de propagandă,

să dezvoltăm o atitudine de cinism și să credem că noi n-am fi putut fi convinși de astfel de mesaje de propagandă. De aceea, este important să punem studiul propagandei din trecut în context și să încercăm să facem asociații cu prezentul.

Amintiri din filmotecă (r. Erich Nussbaum, 1974)

STUDIOUL DE FILM DOCUMENTAR „ALEXANDRU SAHIA”

„Alexandru Sahia” a fost studioul de cinema documentar al României socialiste. Înființat la începutul anilor 1950, prin transformarea societății de stat Romfilm, studioul a documentat vreme de patru decenii viața cotidiană în România și evoluția regimului comunist, conform indicațiilor și în limitele impuse de mandatul politic al instituției.

Pentru că a fost singurul studio specializat în film documentar din epocă, instituția s-a identificat în timp cu practica documentară la nivel național: astăzi, istoria documentarului produs în România socialistă este, cu câteva excepții, istoria documentarului Sahia.

Înainte de finele regimului Ceaușescu, studioul de cinema documentar al României socialiste producea peste două sute de filme de scurtmetraj pe an, croite pentru a se potrivi în categoriile prevăzute de Planurile tematice anuale.

La nivel oficial, existența studioului e justificată de producția sa explicit politică: reportaje care documentează în extenso mobilitățile în teritoriu ale cuplului prezidențial, filme rutinier-triumfaliste sau „sinteze” produse în conjuncție cu aniversările politice ale zilei.

Sursa: sahia.vintage.ro

ACTIVITATE 3:

Alege unul sau mai multe fragmente dintr-un material Sahia Vintage la dispoziție și analizează-le cu sunetul oprit și apoi cu sunetul pornit.
Activitate de grup.

1. Sunet oprit! Ce vezi? Ce-ți spun imaginile? Despre ce crezi că este vorba?
2. Sunet pornit! Ce auzi? (coloană sonoră, comentariu)
Cum influențează asta mesajul?
Care este scopul?

Analizând elementele imaginii și ale sunetului, poți reflecta la modul în care au fost create mesajele de propagandă din perioada comunistă și la scopul acestora. Poți continua activitatea de analiză comparând aceste mesaje cu unele de propagandă contemporană.

ROLURILE FILMULUI DOCUMENTAR

Acasă, My Home (r. Radu Ciorniciuc, 2020)

La un prim nivel, documentarul urmărește să informeze, să educe și, dacă este posibil, să distreze (deși *entertainment-ul* nu este caracteristic genului).

La un al doilea nivel, superior, documentarul are imperativul etic de a contesta abuzul de putere, de a-i apăra pe cei slabi, de a căuta dreptate pentru cei care sunt tratați nedrept și de a aduce astfel de comportamente nejustificate în atenția comunității locale, naționale și internaționale sau, cel puțin, de a le oferi șansa celor dezavantajați să fie reprezentanți.

În regimurile autoritare și represive, care controlează cultura și media și le fac să acționeze în interesele celor puternici, misiunea documentarului poate fi îndeplinită numai dacă el este subversiv în raport cu puterea, ceea ce implică a acționa într-o zonă *underground*.

PAȘII PRINCIPALI ÎN ORGANIZAREA UNUI EVENIMENT DE EDUCAȚIE MEDIA PRIN FILM DOCUMENTAR LA BIBLIOTECĂ

- Alegerea filmului (ține cont, pe cât posibil, de contextul local) ↙
- Stabilirea publicului țintă ↙
- Alegerea formatului evenimentului (proiecție + discuție cu sau fără invitat/invitați) ↙
- Alegerea invitatului/invitaților ↙
- Gândirea unor eventuale activități conexe (atelier de educație media sau de educație cinematografică, activități practice pentru copii etc.) ↙
- Promovarea evenimentului ↙
- Pregătirea introducerii filmului și a moderării discuției de la final ↙
- Pregătirea aspectelor tehnice și logistice pentru buna desfășurare a evenimentului ↙
- Redactarea unui scurt raport la final ↙

Proiecție film documentar, Biblioteca Metropolitană București, Filiala Petre Ispirescu, 2023

FORMATUL EVENIMENTULUI

Formatul evenimentului și alegerea invitaților pot fi ajustate în funcție de obiectivele stabilite. Discuția poate fi o dezbatere doar cu publicul sau o dezbatere cu un invitat/mai mulți invitați și public. În ambele cazuri, moderatorul este cel care conduce discuția.

O bună programare a unei discuții începe de la a-ți cunoaște publicul și de la a te adapta la contextul local. Care este publicul țintă? Te aștepți ca publicul să fie format în majoritate din femei? Te aștepți ca elevii să fie majoritari? Adaptează forma și conținutul discuției la diferite publicuri, pentru ca aceasta să fie cât mai eficientă. Invită vorbitori care se pot conecta mai ușor cu publicul.

Evită abordările care ar putea fi prea didactice sau, dimpotrivă, prea superficiale.

Este nevoie de o atenție specială când este vorba de chestiuni sensibile sau controversate care vizează opinii și atitudini bine înrădăcinate. Asigură-te că discuți cu comunitatea ta despre cum pot fi abordate chestiunile tabu în fața publicului, pentru a încuraja un dialog sigur, deschis și bazat pe respect.

Pentru unii spectatori, care sunt ei înșiși afectați de chestiuni grave privind drepturile omului, dezbaterile în jurul unui film pot avea un efect de mobilizare, de întărire, prin faptul că arată cum fac față alte comunități cu o situație similară și pot ajuta la contextualizarea propriei lor realități. Nu te teme că nu poți răspunde întotdeauna la întrebări și rezolva chestiunile complexe prezentate în filme. Simplul fapt că se deschide o dezbatere despre subiecte sensibile sau care nu sunt discutate poate avea un efect puternic asupra oamenilor și îi poate ajuta să facă față propriilor traume, în special când este vorba de subiecte precum violența domestică, emigrație, drepturile persoanelor LGBTQIA+, trecutul țării, politică.

CÂTEVA RECOMANDĂRI

Este indicat ca proiecția să se deschidă cu o scurtă introducere făcută de organizator/moderator. Acesta urează bun-venit publicului, menționează contextul în care are loc proiecția, oferă informații de bază despre film (titlu, regizor, an de producție, țările producătoare, sinopsis fără spoilere, teme generale), îndeamnă publicul să-și pună telefoanele pe silențios și să nu răspundă în timpul proiecției și anunță că, la final, va urma o dezbatere. Acest lucru permite ca spectatorii să își pregătească întrebări încă din timpul proiecției și garantează că aceștia nu părăsesc imediat sala când se termină filmul.

INVITAȚII

Aducerea unui invitat care e ușor de plăcut și un bun vorbitor este esențială pentru o sesiune de Q&A de succes, deși se poate organiza și o discuție în care doar publicul participă cu observații și întrebări.

Alegerea corectă a vorbitorilor se intersectează cu nevoia de a ști care îți este publicul.

Pot fi invitați ca vorbitori cinești, experți sau activiști. Te poți gândi la

Nu te panica în cazul în care unii spectatori nu vor să rămână la discuție - este firesc să se întâmple asta, din diverse motive. Important e că cei care rămân sunt cu adevărat interesați.

Când filmul este despre un subiect sensibil sau dificil, poți pregăti publicul oferindu-i câteva informații de context înainte, care îl vor ajuta să înțeleagă mai bine filmul. Poate că invitatul va dori să spună la rândul său câteva cuvinte înainte de proiecție.

reprezentanți ai unor ONG-uri sau instituții, la lideri ai unor comunități, politicieni, jurnaliști și profesori, care pot să ofere un context în legătură cu chestiunea discutată. Trebuie ținut cont că oamenii din public sunt de obicei mai interesați de povești personalizate și exemple practice, decât de discursuri de promovare din partea unei organizații sau a unui partid politic.

Cel mai recomandat este să aduci pe cineva care cunoaște bine subiectul

și poate face legături cu teme din realitatea locală.

Dacă ai resurse, poți aduce și un invitat dintr-o altă localitate.

Dacă resursele sunt limitate, poți organiza o conexiune online cu invitatul, asigurându-te că toate condițiile tehnice sunt îndeplinite pentru o discuție fără incidente (inclusiv printr-un eventual test înainte, dacă acest lucru este posibil).

Când chemi invitații, spune-le ideile tale despre conținutul și formatul sesiunii de Q&A și despre ceilalți invitați, dacă e cazul. Dacă nu pot participa, poți să le

ceri sugestii pentru a folosi rețeaua lor să găsești alte opțiuni de invitați.

Dacă este posibil, este recomandabil să le oferi invitaților posibilitatea să vadă filmul înainte, pentru a se pregăti mai bine pentru discuție. Îi poți ruga pe invitați să dea mai departe vestea despre eveniment, de exemplu, prin rețelele de social media sau prin canalele de comunicare ale organizației pe care o reprezintă.

Fii pregătit pentru o anulare de ultim moment din partea invitatului. Dacă este posibil, identifică potențiali invitați de rezervă, pentru orice eventualitate, și fii pregătit cu un plan B.

SCOPUL DISCUȚIILOR DUPĂ PROIECȚIE

- Informează și aprofundează cunoștințele publicului. Invitații pot oferi mai multe informații despre subiect
- Cresc gradul de conștientizare și încurajează dezbaterea. Invitații pot aduce o perspectivă nouă
- Contribuie la exprimarea ideilor. Unele filme stârnesc emoții pe care oamenii ar vrea să le împărtășească după proiecție
- Motivează. Filmele pot încuraja sau inspira publicul să acționeze, să își schimbe comportamentul, să semneze o petiție, să se implice civic, să iasă la vot etc.

ROLUL MODERATORULUI

Cel mai probabil, în calitate de organizator al evenimentului, tu vei fi și moderatorul discuției de la final, indiferent dacă ea se va desfășura doar cu publicul sau va fi prezent și un invitat ori mai mulți invitați.

Rolul moderatorului este să încurajeze publicul să pună întrebări, să-l ajute să asimileze filmul și să conducă dezbaterile având grijă de respectarea timpului. De asemenea, trebuie să permită o cât mai mare participare posibilă și să gestioneze discuțiile mai sensibile sau tensionate. Este important ca moderatorul să aibă autoritate, însă trebuie să fie atent să nu domine discuția, în detrimentul publicului și al invitaților.

Cel mai bun mod prin care un moderator se poate pregăti pentru discuție este să se asigure că vede filmul înainte, citește cât mai multe despre el, înțelege subiectele abordate și cum ar putea fi ele puse în legătură cu comunitatea locală, știe cine este invitatul și are cel puțin trei întrebări pregătite de început pentru a sparge gheața în cazul în care nimeni din public nu vrea să adreseze prima întrebare (oamenii sunt uneori prea timizi pentru a întreba sau au nevoie de timp pentru a-și formula întrebările).

Moderatorul nu simte nevoia să domine dezbaterile, este capabil să lase publicul să vorbească și se comportă întotdeauna cu respect. În același timp, trebuie să poată interveni cu tact, dar ferm în cazul unor remarci ofensatoare din partea publicului. Dacă există o dispută de opinii, este important ca moderatorul să rămână neutru, să detensioneze situația și să lase oamenii să exprime o gamă largă de opinii.

Moderatorul ar trebui să se întâlnească cu cel puțin 15 minute înainte de proiecție cu invitatul pentru a se prezenta și pentru a discuta despre întrebările pregătite, despre structura dezbaterii, despre cum să fie introdus invitatul.

Moderatorul trebuie să încheie discuția mulțumind invitatului și publicului pentru participare și implicare.

ASPECTE PRACTICE

Când programezi o proiecție, ai grijă să aloci timp suficient pentru discuția de la final. Este recomandabil ca dezbateră să dureze între 15 și 45 de minute.

Participanții la dezbateră ar trebui să se simtă confortabil. Asigură-te că moderatorul și invitații stau pe scaune confortabile sau stau în picioare într-un loc potrivit în fața publicului. Pune-le la dispoziție apă.

Problemele tehnice și logistice pot compromite ușor un eveniment, așa că asigură-te din timp de toate nevoile și fă-o din nou în ziua proiecției.

- Filmul a fost descărcat și verificat de pe laptopul folosit pentru proiecție?
- Laptopul este conectat la o sursă de curent?
- Ai asigurat întuneric în spațiul de proiecție?
- Ai asigurat boxele necesare pentru sunet? Sunetul este la nivelul corespunzător?
- Sunt suficiente locuri?

Nu uita să ai un voluntar care să facă fotografii la eveniment, pentru a putea fi postate pe site-ul bibliotecii și pe rețelele de socializare. S-ar putea să fie o idee bună ca un voluntar să noteze și câteva idei interesante apărute în timpul discuției. Ele pot fi folosite în raportul către parteneri, precum și pe site și pe rețelele de socializare.

SUGESTII DE ACTIVITĂȚI CONEXE

- Îndeamnă publicul tânăr să realizeze propriul afiș la filmul văzut
- Îndeamnă publicul tânăr să scrie o cronică la filmul văzut
- Îndeamnă publicul tânăr să realizeze propriul film documentar de câteva minute despre o problemă din comunitate

Cazul inginerului Ursu / The Case of Engineer Ursu

(r. Liviu Tofan, Șerban Georgescu, 2023)

Un cutremur de 7.4 grade pe scara Richter lovește România, lăsând în urmă peste 1500 de morți, zeci de clădiri dărâmate și alte mii avariate. Imediat după, sub îndrumarea directă a aparatului comunist de stat, începe evaluarea și consolidarea clădirilor afectate. La fix 4 luni de la cutremur, în 4 iulie 1977, Ceaușescu îi convoacă pe toți cei implicați în reconstrucție, ingineri, arhitecți, autorități locale și le interzice — sub amenințarea cu închisoarea — să continue orice demers legat de lucrările de consolidare. În sală se află și inginerul Ursu, singurul care denunță ordinul criminal al dictatorului, într-o scrisoare anonimă trimisă și citită

la Radio Europa Liberă. Asta îl costă viața, fiind torturat și ucis de Securitate. După căderea regimului comunist, fiul inginerului Ursu — Andrei Ursu — caută dreptatea aducându-i în fața justiției pe cei doi foști ofițeri de Securitate responsabili de moartea tatălui său: Marin Pârvulescu și Vasile Hodiș. După un proces cu o mulțime de respingeri, disjungeri și amânări din partea justiției române, criminalii sunt încă liberi. Filmul urmărește complicatul drum al lui Andrei Ursu spre un adevăr care ne privește, în egală măsură, pe noi toți.

Între revoluții / Between Revolutions

(r. Vlad Petri, 2023)

Maria și Zahra s-au întâlnit la universitatea de medicină din București în anii '70. Când posibilitatea unei schimbări politice în Iran devine o certitudine, Zahra se întoarce în țara ei, luând parte la evenimente, departe de prietena sa. În următorii 10 ani, singurul lor mod de a comunica e prin intermediul scrisorilor. Încadrate de două revoluții, cuvintele lor descriu lupta femeilor pentru a fi auzite, societăți trecând prin schimbări radicale și o prietenie care nu poate fi destrămată.

Școala noastră / Our School

(r. Mona Nicoară, Miruna Coca-Cozma, 2011)

Alin, Beni și Dana, trei copii romi dintr-un mic orășel maramureșean, sunt parte dintr-una din primele inițiative de desegregare școlară din România. Inițial, toți copiii romi din localitate învățau într-o școală separată. Pentru a se conforma directivelor europene, autoritățile locale decid să-i integreze pe acești copii în școala din oraș. Pe durata a patru ani, Școala Noastră urmărește îndeaproape, cu empatie dar și cu luciditate, un proces inexorabil care culminează într-un final neașteptat și revoltător. Atingând teme ca prejudecățile instituționalizate, cercul vicios al sărăciei și dificultățile din învățământ, dar bine ancorat în

ritmurile hipnotice și realitatea profundă a comunității romilor, filmul este o emoționantă poveste dulce-amăruie despre tradiție și progres și o meditație despre ce înseamnă o șansă la un viitor mai bun pentru noi toți.

Expirat / Expired

(r. Kieran Kolle, 2017)

În bogata țară a Norvegiei, risipa de alimente este o problemă imensă cu nicio soluție aparentă. Un grup de patru tineri decide să facă ceva pentru a crește gradul de conștientizare a problemei și să inițieze schimbări sociale și voința politică de a lua măsuri în legătură cu acest lucru. Ei plănuiesc un tur de 5 săptămâni pe bicicletă, din nordul Norvegiei către sud — aproximativ 3000 kilometri — un efort uriaș care necesită ca ei să consume multă mâncare nutritivă pe parcursul drumului. Singura problemă este de altfel chiar propria și unica lor regulă: toate mesele trebuie să provină din alimente aruncate. Deși

sarcina pare dificilă, pe drum întâlnesc multe persoane care îi ajută și care s-au săturat să vadă mâncare bună în tomberoane. Exploatarea produselor expirate nu a avut niciodată un gust atât de bun.

Selecție Sahia Vintage

Adolescența

(r. Florica Holban, Paul Holban, 1970)

Filmul cuplului Holban analizează „conflictul dintre generații”, plasându-se diferit față de alte filme ale epocii, pentru că examinează viața adolescentului în relație cu instituția familiei și cu spațiul domestic, fiind mai detașat de instituția școlii. Astfel, „Adolescența” pune în discuție aspecte încă actuale în discursul contemporan de așa-numit „parenting” (importanța comunicării, riscurile absenteismului parental etc.).

Selecție Sahia Vintage

Jurnalul cinematografic nr. 38/1966 (Jurnalul 1000)

(1966)

Anii 1940 reprezintă perioada progresistă în care au început să se dezvolte studiourile de film, sălile de cinema și un fond cinematografic pentru a spori munca cu pelicula negativă. Concomitent cu filmele artistice, se realizează mii de cronici vizuale, cunoscute sub numele de jurnale de actualități. „Jurnalul cinematografic nr. 38/1966 (Jurnalul 1000)” rămâne o mărturie a celor 1000 de ediții ale jurnalului care acoperă rapoarte de știri din toată țara, comentarii comice și remarci critice fie pe fondul unor filmări convenționale, fie pe unele experimentale. Însă locurile din România care nu fuseseră

captate pe peliculă până atunci apar alături de vederile trimise din alte țări la Sahia, printre care se găsesc atracții străine, pornind din Grecia, ajungând în SUA, întorcându-ne la Iugoslavia, continuând cu Spania și alte câteva orașe. Aniversarea jurnalului este în final sărbătorită de alte studiouri internaționale, jurnale și publicații, prin mesaje rostite direct în limba română, dar și prin scurte materiale video în care, de exemplu, regizorul sovietic Roman Karmen felicită utilizarea cantității mari de peliculă pentru imortalizarea vieții.

RESURSE:

mediawise.ro
propaganda.mediaeducationlab.com
project-emerge.eu/?lang=ro
kinedok.net/ro
sahiaintage.ro
oneworld.ro/ro
cinepub.ro/documentare
docuart.ro/documentare
dafilms.com
issuu.com/moviesthatmatter/
docs/5_discussion
providencechildrensfilmfestival.org/
filmhub/activity-reel

BIBLIOGRAFIE:

Ian Aitken (ed.), *The Concise Routledge Encyclopedia of the Documentary Film*, Londra, Routledge, 2013

David MacDougall, *The Looking Machine: Essays on Cinema, Anthropology and Documentary Filmmaking*, Manchester University Press, 2019

Bill Nichols, *Introduction to Documentary*, Indiana University Press, 2001

Look Again! A Teaching Guide to Using Film and Television, BFI Education, 2003

Solomon, A., Brădeanu, A., Berz, C., Nicoară, M., Fotiade, N., *Educație prin film documentar*, ActiveWatch, București, 2013

Nicoleta Fotiade

este expertă în comunicare și formatoare în domeniul educației media și digitale. În ultimii 20 de ani, a coordonat programe de educație media pentru organizații neguvernamentale din România și Europa. A predat educație media studenților de la Pedagogie din Universitatea din București și formează profesori și bibliotecari pentru a include educația media în comunitățile lor de învățare. După părerea ei, competențele media și digitale sunt competențe de viață și educația media ar trebui să fie predată pentru a le permite copiilor și

tinereilor să aibă o înțelegere critică a modului în care media funcționează și a impactului acestora asupra vieții lor. Este (co)autoare a mai multor studii de cercetare media și resurse educaționale de educație media, inclusiv a două manuale pentru liceu. Este președinta asociației Mediawise Society (mediawise.ro), co-fondatoare și președintă a International Association for Media Education (iame.education) cu sediul la Bruxelles. Nicoleta a studiat jurnalism și a terminat un Master of Arts în Comunicare la Universitatea Westminster din Londra, UK.

Ionuț Mareș

este jurnalist și critic de film și scrie cu regularitate despre cinema pentru reviste online precum Films in Frame și Ziarul Metropolis. Este directorul artistic al Festivalului Ceau, Cinema! de la Timișoara și al festivalului Zilele Filmului Românesc de la Chișinău, precum și curatorul competițiilor de scurtmetraje (românești și internaționale) ale Festivalului Internațional de Film Independent Anonimul de la Sfântu Gheorghe. Colaborează, de asemenea, ca moderator de discuții cu alte

festivaluri de film din România, cum ar fi TIFF și Les Films de Cannes à Bucarest. A fost critic invitat în cadrul programelor de educație cinematografică Education à l'image și CinEd. A absolvit jurnalism- engleză la Universitatea de Vest din Timișoara și a urmat un masterat în jurnalism cultural la Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării (FJSC) a Universității din București.

DESPRE PROIECTUL „DOCUMENTARE LA BIBLIOTECĂ - EDUCAȚIE MEDIA PRIN FILM DOCUMENTAR”:

Cel mai nou proiect al Asociației One World Romania face un pas asumat pentru a crește competențele de analiză critică a imaginii ale publicului larg, cu filmul documentar ca material didactic. Totodată, proiectul reprezintă un efort de lungă durată de a îmbogăți activitatea bibliotecilor din țară, activându-le ca hub-uri culturale și semnalând utilitatea lor ca noduri accesibile ale cunoașterii.

Proiectul se derulează în două etape. În fiecare județ, întâi au loc cursuri de educație media prin film documentar destinate bibliotecarilor. Cu îndrumarea formatorilor, participanții aplică apoi cunoștințele dobândite pentru a organiza proiecții de film și dezbateri pentru publicul bibliotecilor lor, în etapa a doua.

Proiectul a început în 2022 în județele Dâmbovița, Gorj și Tulcea și a continuat în 2023 în București, Dâmbovița și Vâlcea. În 2024, proiectul s-a desfășurat în județele Dâmbovița, Ialomița, Neamț și Teleorman.

Înființată în 2009, **Asociația One World Romania** organizează anual la București singurul festival de film documentar și drepturile omului din țară, festivalul One World Romania. Asociația lucrează cu filmul documentar ca vehicul pentru dialog social și politic, ca fereastră spre lume și mediu ce provoacă la reflecție și formează comunități. Prin activitățile sale, asociația sprijină evoluția cererii de documentar în România, ceea ce a condus în ultimii ani la un interes crescut pentru acest gen, atât în ceea ce privește publicul larg, cât și în cadrul unor programe educaționale.

Centrul de resurse și educație media **Mediawise Society** formează profesori, bibliotecari și profesioniști din domeniul educației și comunicării pentru competențe media transferabile în contextul lor profesional. Copiii și tinerii sunt beneficiarii finali ai programelor noastre de formare și resurse educaționale. Modelul nostru de educație media promovează înțelegerea critică a felului în care interacționăm cu media. Cursanții Mediawise dezvoltă un spectru larg de cunoștințe și abilități de analiză și evaluare critică a conținuturilor și a practicilor online.

Organizator

Asociația One World Romania

Proiect cultural co-finanțat de

Administrația Fondului Cultural Național

Parteneri

Mediawise Society

KineDok România

Biblioteca Județeană „Ion Heliade

Rădulescu” Dâmbovița

Biblioteca Județeană „Ștefan

Bănulescu” Ialomița

Biblioteca Județeană „G.T. Kirileanu”

Neamț

Biblioteca Județeană „Marin Preda”

Teleorman

Coordonator

Andreea Bratosin

Asistent proiect

Dalesia Cozorici

Formatori & autori ghid

Nicoleta Fotiade

Ionuț Mareș

Comunicare Asociația One World Romania

Dan Angelescu

Comunicare Mediawise Society

Bogdan Gherasim

Editor

Dora Leu

Design grafic & DTP

Daniel Bratosin

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

Organizator

Co-finanțat de

Parteneri

